

Riigikogu keskkonnakomisjoni istungi protokoll nr 26

Tallinn, Toompea

Teisipäev, 19. november 2019

Algus 14.00, lõpp 15.41

Juhataja: Erki Savisaar (esimees)

Protokollija: Kristel Soodla (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Yoko Alender, Riho Breivel, Peeter Ernits, Heiki Kranich, Igor Kravtšenko, Jevgeni Ossinovski, Üllar Saaremäe, Mart Võrklaev

Komisjoni ametnikud: Elle Kaur (nõunik-sekretariaadijuhataja), Vivi Older (nõunik)

Kutsutud: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi energeetika osakonna juhataja Jaanus Uiga ja strateegilise planeerimise juht Irje Möldre, Rahandusministeeriumi fiskaalpoliitika osakonna nõunik Mari Lahtmets, Keskkonnaministeeriumi kliimaosakonna juhataja Getlyn Denks ja Maaeluministeeriumi põllumajanduskeskkonna büroo peaspetsialist Sandra Salom (1. päevakorrapunkt); Keskkonnaministeeriumi keskkonnakorralduse ja välissuhete põhiüksuse nõunik Aire Rihe, veeosakonna juhataja Karin Kroon ja õigused osakonna juhataja Eda Pärtel, Maaeluministeeriumi kalamajandusosakonna juhataja Ain Soome ning turukorralduse ja kaubanduse büroojuhataja Eduard Koitmaa (2. päevakorrapunkt)

Osalesid: Riigikogu liige Lauri Läänemets ja tema töövari Kevin Kinev (1. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Riikliku energia- ja kliimakava aastani 2030 tutvustus
2. Keskkonnatasude seaduse muutmise seaduse eelnõu algatamine
3. Info ja muud küsimused

1. Riikliku energia- ja kliimakava aastani 2030 tutvustus

Erki Savisaar selgitas, et aasta lõpuks tuleb Vabariigi Valitsusel esitada Euroopa Komisjonile riiklik energia- ja kliimakava aastani 2030 (REKK 2030). REKK 2030 on koostatud täitmaks EL energialiidu ja kliimameetmete juhtimise määruses (EL) 2018/1999 sätestatud nõuet, mille järgi peavad riigid iga 10 aasta järel Euroopa Komisjonile esitama enda riikliku energia- ja kliimakava. Eelnõul lõppes eelmisel nädalal kooskõlastamine ministeeriumidega, novembri esimeses pooles täiendatakse veel eelnõu teksti. Ta lisas, et keskkonnakomisjonis on hetkel arutelul ka kollektiivne pöördumine „Kliimanetraalne majandus aastaks 2035“.

Jaanus Uiga selgitas oma ettekandes (protokolli lisa 1), et tegemist on teatisega Euroopa Komisjonile. REKK 2030 laiem eesmärk on anda Eesti inimestele, ettevõtetele ning ka teistele liikmesriikidele võimalikult täpselt informatsiooni sellest, milliste meetmetega

kavatseb Eesti riik saavutada Euroopa Liidus kokku lepitud energiat ning kliimat puudutavad eesmärgid. See info on vajalik, et avalikkus ning ettevõtjad saaksid planeerida ja ette valmistada investeeringuid, mis on vajalikud eesmärkide saavutamiseks. Ta märkis, et üheks peamiseks eesmärgiks on see, et taastuvenergia osakaal summaarsest lõpptarbimisest peab aastal 2030 olema vähemalt 42%.

Seejärel esines ettekandega (protokollis lisa 2) **Getlyn Denks**, kes andis põgusa ülevaate, mida antud teatis kliimavaldkonnas kajastab. Ta selgitas, mis on Eesti olukord kasvuhoonegaaside osas, millised on olnud ajaloolised trendid aastast 1990 kuni 2017 ning mis on põhilised sektorid, kust heide tuleb. Peamine kasvuhoonegaaside allikas on olnud põlevkivist tekkivad emissioonid, ca 90%. Eesti heitkogus on langenud 1990ndate aastate alguses majanduse ümberstruktureerimise tõttu pea poole võrra. Seejuures Kliimapoliitika põhialuste 2050 eesmärk on vähendada Eesti kasvuhoonegaaside koguheidet aastaks 2030 orienteeruvalt 70% võrra võrreldes 1990. aastaga. Ta lisas, et 11. juulil 2019 on moodustatud Vabariigi Valitsuse juurde kliima- ja energiakomisjon, kus arutatakse kliima ja energeetikaga seotud teemasid, et leida lahendusi ja täita 2030. aasta eesmärgid.

Erki Savisaar tundis huvi, miks uuenevad arengukavad niivõrd aeglaselt. Ta selgitas, et küsimus on eelkõige transpordi, metsanduse, jäätmete ja maaelu arengukavade osas, mis lõpevad aastaga 2020. Ta küsis, miks ei ole siin juba visioone aastani 2030. **Mari Lahtmets** selgitas, et raamstrateegia Eesti 2035 on koostamisel ja sellega on tegeletud päris pikka aega. Selle raames on tehtud arutelusid, sh avalikke arutelusid erinevates Eesti paikades. Konkreetsemad valdkondlikud arengukavad aastateks 2020 olid koostatud silmas pidades nende rakendusplaanide rahastamisvõimalusi EL praeguse 2014-2020 eelarveperioodi vahendite juures. Osaliselt samadel asjaoludel on uue põlvkonna arengukavad tegemisel algusega aastast 2021. Arengukavade uuendamiste protsessidega on suures plaanis praeguseks alustatud. Planeerimisprotsessis on peetud otstarbekaks oodata arengukavade eelnõudega ära EL järgmise eelarve 2021-2027 raamistiku mahtude kujunemine.

Erki Savisaar küsis energeetika kohta, et taastuvenergia eesmärk on ühest küljest suurem, aga miks seal kõrval ei ole eraldi süsiniku vähendamise plaani. Tema hinnangul saaks seda teha äkilisemalt, kui uusi rohelisi võimsuseid kasvatada. Näiteks püüdes süsiniku kinni, mis korstnast tuleb. **Jaanus Uiga** selgitas, et Eestis süsiniku kinnipüüdmise ja selle kasutamise teadusuuring on pooleli, see peaks valmis saama aastal 2021. Pärast seda saab täpsemalt öelda, mis tehnoloogiad Eestis reaalsed oleksid. Näiteks Norra pumpab CO₂ vanadesse puuraukudesse, Eestil seda võimalust ei ole. **Getlyn Denks** lisas, et Eesti kohustus aastaks 2030 kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks on kahte blokki jagatud, üks on EL ülene kauplemise süsteem (EL-i ülene eesmärk on 2030. aastaks kasvuhoonegaaside heidet vähendada 43% võrreldes 2005. aastaga) ja teine on kauplemise süsteemi välised sektorid. Seal on aastast aastasse täpsed punktid kirja pandud. Järgmise aasta keskel määratakse Komisjoni poolt ära, mis saab täpne punkt olema, millest hakkab Eesti allapoole tulema aastani 2030.

Heiki Kranich märkis, et REKK 2030 seatud eesmärkide täitmise meetmete hulgas on selline valdkond nagu tööstuslikud protsessid, mille juures on kirjas meetmena fluoritud gaaside heitkoguste vähendamine. Ta küsis, kas nende fluoritud gaaside all mõeldakse ka väävelheksafluoriidi (SF₆), mida energeetikas kasutatakse erinevates lülites ja alajaamades. **Getlyn Denks** vastas, et jah. **Heiki Kranich** lisas, et komisjoni eilsel istungil oli arutelul SF₆ ja kutsutud olid ka energeetika ettevõtjate esindajad. SF₆ kasutamise kohta ülevaade Eestis on nõrk, väiksemaid koguseid üldse ei monitoorita. Energeetika ettevõtjate tulevikuplaanid on sellised, et nad kavatsevad SF₆-ega täidetud lüliteid, alajaamu, trafosid edasi kasutada. **Heiki Kranich** küsis, kas omanik on alustanud samme, et SF₆-ega täidetud lahenduste asemel kasutataks alternatiivseid lahendusi. Ta lisas, et alajaama eluiga on 30-40 aastat. **Getlyn Denks** vastas, et see teema on reguleeritud kauplemissüsteemiga. F-gaaside osas on lubatud eraisikutele erand, st eraisikuna võib tuua teatud koguse üle piiri ilma loata. On tuvastatud

Eestis ja ka teistes naaberriikides, et EL turul toimub illegaalne transport, on nõ balloonimoolad, kes panevad F-gaasi ballooni selga ja tulevad üle piiri. See küsimus on ministeeriumi poolt tõstatatud ka Euroopa Komisjoni tasemel, et vastav määrus tuleb üle vaadata. Ta ei osanud kommenteerida Eesti Energia äriplaane ning kas ja kuidas nad tehnoloogiat plaanivad vahetada. **Heiki Kranich** märkis, et nad ei kavatse vahetada, omanik pole soovi avaldanud. **Mari Lahtmets** tänas tähelepanu juhtimise eest probleemile ning märkis, et seda tuleb uurida.

Yoko Alender ütles, et paberite ja päriselu vahel on kuristik. Dokument sõnades ütleb, et on kava, aga tegelikkuses see justkui dokumenteerib olemasolevaid tegevusi, mille osas tuleb tõdeda, et tegelikult need eesmärgid, mis ENMAK-is on püstitatud, neid ei suudeta saavutada. Ta märkis, et sellisel juhul ei peaks komisjoni istungil osalema ametnikud, vaid kliima- ja energiakomisjoni liikmed. **Yoko Alender** tegi ettepaneku kliimakomisjoniga koostamiseks.

Jevgeni Ossinovski soovis saada selgust kavas märgitud energiatõhususe eesmärgi osas. Tema hinnangul on see liiga segaselt kirjeldatud, jääb selgusetuks, mida ja kas tehakse. Ta küsis, kas ministeeriumi esindajad oskavad öelda võrdlusena praegu lõppeva kümnendiga, kas järgmisel kümnendil planeeritakse renoveerida elamuid rohkem või vähem ning mis oleks selle eesmärk. **Jaanus Uiga** vastas, et renoveerimise osas on ambitsioon renoveerida kindlasti rohkem hooneid. Kahjuks lubada ei saa enne, kui rahastus olemas on. Küll aga on ministeeriumi ehitus-elamuosakond välja joonistanud vastava kava. Praegu on kortermajade renoveerimise maht umbes selline nagu turg suudab maksimaalselt teha. Kui aasta-aastalt suurendada rahastust, siis suutlikkus suureneb, tekib stabiilne töövoog peale ja perioodi lõpus suudetakse rohkem renoveerida. Koostamisel on hoonete pikaajalise renoveerimise strateegia, mis saab valmis järgmise aasta kevadel. Eesmärgid on majandusarengukavas kirjeldatud, täpsete eesmärkide juures jäi vastaja vastuse võlgu.

Jevgeni Ossinovski ütles, et otsekohalduva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/1999, mis on kava aluseks, artikkel 15 ütleb, et 30-aastane strateegia esitatakse 1. jaanuariks 2020. **Getlyn Denks** märkis, et selleks on Eesti kliimapolitiika põhialused kuni aastani 2050.

Jevgeni Ossinovski küsis, millise metsa raiumise stsenaariumiga on kavas arvestatud. **Getlyn Denks** vastas, et prognooside kohaselt jääb LULUCF sektor süsiniku sidujaks kuni 2030. aastani, peale mida on ette näha sektorist tulenevaid heitkoguseid, st nad seovad tekkivat heidet teatud osas. Peale seda on olukord, kus antud sektor hakkab muutuma ise heitjaks, üks põhjuseid LULUCF-i sektori heitjaks muutumises on seotud põllumaa ja sealt tulenevate heitkoguste arvutusliku meetodika muutusest. Teisest küljest on metsandussektori enda puistu vanus muutumas juba selliseks, kus ta enam ei ole sidumisealine, st sidumispotentsiaal langeb. Siia on sisse kodeeritud konflikt metsakaitsjate poolt ja võib-olla ka teiselt poolt majanduse kontekstis. Metsas on mitu aspekti ja mitu väärtust, millest peab lähtuma. 2030. aastaks on Eesti riigil eesmärk, et LULUCF sektoris ei tohi heide minna suuremaks kui null, see saab olla kas siduja või siis null. Keskkonnaagentuur on selleks koostöös KKM metsaosakonnaga välja töötanud metsa arvestuskava, seal peaks raiemaht olema 10,5 miljonit tihumeetrit aastas, see võiks olla meie piirjoon. Kui me tahame, et mets oleks väga tugev siduja aastal 2050, siis tuleb täna väga palju raiuda ning sellega me ei täidaks aasta 2030 eesmärki. Kui me tahame saavutada 2030 eesmärki, siis me täna raiuda ei tohi ja ei saavuta aastal 2050 eesmärki. Kuskil tuleb teha otsus ja tasakaalupunktid leida.

Jevgeni Ossinovski küsis REKK 2030 eelnõu lisa 4 kohta, kus on meetmete nimekiri. Ta leidis sealt ettepaneku kehtestada automaks. Ei ole varem kuulda olnud, et valitsusel selline plaan oleks. Teisest küljest ei leidnud ta sealt nimekirjast ettepanekut riiklikult rahastada põlevkivi investeeringuid ehkki, see on teksti osas olemas. Ta palus selgitada, kuidas seda mõista tuleks. **Jaanus Uiga** selgitas, et tõenäoliselt automaksu osa on jäänud sinna sisse mingist mustandversioonist, aga järelikult on see üks potentsiaalne meede, mida ei ole

kehtestatud ja enne ei teki, kui see vastu võetakse. **Getlyn Denks** selgitas, et see on üks võimalik potentsiaal, see ei tähenda, et see on otsustatud. See on üks vahend, millega saaks eesmärgile lähemale. **Jaanus Uiga** lisas, et temale teadaolevalt ei ole kavas kirjas, et selle teatisega kavandame põlevkivi investeringute rahastamist. **Jevgeni Ossinovski** märkis, et REKK 2030 põhikokkuvõtte tabelis on energeetika valdkonna juures kirjas põlevkivisektori ülemineku tagamine õlitootmisele. **Getlyn Denks** märkis, et see on vana versioon. **Jaanus Uiga** selgitas, et uus versioon liigub ministri poole. Kirjas olev ei tähenda, et selleks ilmtingimata raha antakse, oluline on ka õigusliku raamistiku loomine. Põlevkivisektori transformatsiooni tagab ka see, et me oleme heitmekaubanduse süsteemis ja CO₂ hind suunabki ettevõtjaid kas efektiivsemalt põlevkivi kasutama või siis põlevkiviga tegelemise üldse ära lõpetama, sest emissiooni hind on nii kõrge. Selliste numbrite juures ei olegi võimalik vanade kateldegagi tööd teha.

Jevgeni Ossinovski selgitas, et kava leheküljel 32 on kirjas mõõdik kodumaise elektriosakaal, mille sihttasemeks aastaks 2030 on suurem kui 60%-i avatud turutingimustes. Talle tundus see veider eesmärk ja soovis teada, kuidas on planeeritud seda eesmärki täita. **Jaanus Uiga** selgitas, et see on ENMAK 2030-st pärit. Ta ütles, mille jaoks me taastuenergiatootmise toetusi maksame, see ongi kodumaise elektritootmise jätkamiseks. **Mari Lahtmets** lisas, et Eestis toodetud elektrienergiat peab olema nii palju konkurentsivõimene, sh CO₂ vähesuse mõttes, et seda õnnestuks müüa.

Jevgeni Ossinovski palus selgitada kaugkütte eesmärgist loobumist. **Jaanus Uiga** selgitas, et ENMAK-is oli sätestatud, et kaugkütte soojusest 80% peaks olema taastuenergia. Prooviti mitu kuud kaugkütte ettevõtjatega suhelda ja uuriti, kas nad saaksid näidata, kust võiks tulla täiendav taastuenergia kaugküttesse. Ja sealt ei saadud head vastust. Ta märkis, et Tallinn on peaaegu täielikult üleläänud biomassile. Enamik potentsiaalset on kasutatud, st kaugkütte on enamuses, järgi jäänud osa on põlevkivisektori jääksoojuse kasutamise peal, mis ministeeriumi nägemuses võiks ka üle minna biomassist koostootmisele, kuid selle jaoks on vaja eraldi toetusmeetmeid.

Jevgeni Ossinovski küsis, kas vastab tõele, et valitsus otsustas vabastada ala Lääne-Virumaast kuni Jõhvini radarite investeringutega. **Jaanus Uiga** vastas, et täpne ala on Kaitseministeeriumi kaardil olemas, umbes see piirkond jah. **Jevgeni Ossinovski** selgitas, et potentsiaal on seal suhteliselt pisike võrreldes teise alaga, milleks on Lääne-Eesti, kus tegelikult on potentsiaali väga palju. Kui mõelda kliimaeesmärkidele, siis võiks prioriteerida ja alustada Läänemaast, kus tuuleenergia arendamise potentsiaal on suurem kui Ida-Virumaal. **Jaanus Uiga** vastas, et praegu oli raha ühe tegevuse jaoks. Ministeeriumi ettepanek sisaldas mõlemat piirkonda. **Mari Lahtmets** lisas, et MKM-i ja Kaitseministeeriumi koos tehtud materjal oli kahe radari hange nagooni ajaliselt kahe aastase nihkega ja esimesena oligi plaanitud ettevalmistamisel radari hange, see millega oli esimesena kiire, selleks eraldati raha ja teine jäi ootele.

Jevgeni Ossinovski väljendas pahameelt, et milleks Vabariigi Valitsuse tasemel ENMAK ja teised dokumendid vastu võetakse, kui mingisuguses Euroopa Komisjonile esitatavas teatises otsustatakse alandada ambitsioone. **Jaanus Uiga** selgitas, et selle jaoks avalikult konsulteeritaksegi. Teadmine on edasi läinud, praegune vähemalt 42% summaarset lõpptarbimisest on ministeeriumi teadmise kohaselt realistlikult saavutatav eesmärk ja mitte miski ei takista sellest rohkem tegemast. See on dokumendi koostajate nägemus sellest, kuhu on võimalik jõuda. Ta lisas, et loomulikult on need numbrid arutelule avatud. Arengukavad ongi selleks tehtud, et neid aeg-ajalt uuendada. Kui energiamajanduse arengukava kokku pandi, siis eeldati, et tuuleenergia potentsiaali realiseerumine hakkab varem pihta. Praegusel juhul on näha, et on tulnud takistusi, sh kohalike inimeste vastuseis ning nendest takistustest ei saa nii lihtsalt üle.

Peeter Ernits küsis tuuleparkide tuleviku kohta, kas kuni 2030. aastani meretuuleparke merre

tuleb või ei tule. **Jaanus Uiga** vastas, et nii palju, kui ministeerium on tuuleenergiasektorilt indikatsiooni saanud, siis 2020ndate teine pool võiks olla see aeg, kus nad oleksid valmis meretuuleparke realselt rajama. Seal on vaja teha eelnevad keskkonnamõtjude analüüsid ja muud tegevused. 2021. aastal saab mereala planeering valmis, kus uued alad kirjeldatakse ja määratakse täpsemalt ära. Selle põhjal on näha, et 2020ndate aastate lõpu poole võiks mõni meretuulepark tulla.

Yoko Alender küsis, kas ministeeriumide esindajad on nõus, et täna ei anna erainvestoritele selgelt signaali see, et Eestil on selline plaan, et kavatseme väljuda põlevkivienergeetikast, investeerida ikkagi uuematesse tehnoloogiatesse ja oma planeeti päästa. **Getlyn Denks** vastas, et küsimus on poliitilistes otsustes ja sihtide seadmises, need on kaks täiesti erinevaid asja. Täna saab kirjutada neid asju, mis on poliitiliselt otsustatud, ei saa kirjutada neid asju, mis 2020. aasta lõpus uutes arengukavades vastu võetakse.

Erki Savisaar küsis, millal saab tutvuda lõpliku dokumendiga. **Jaanus Uiga** vastas, et nad saavad saata ministri poolt allkirjastatud dokumendi tõenäoliselt selle nädala jooksul.

Jevgeni Ossinovski tegi ettepaneku, et komisjon võiks võtta seisukoha, et pidada lubamatuks omavolilisi kõrvalekaldumisi riiklikult kinnitatud arengukavadest. Eesmärkidel on mõte, kui need midagi ka esile kutsuvad. Ta rõhutas, et istungil ei toodud ühtegi põhjendust, miks Vabariigi Valitsus kavatseb iseenda ja ka Riigikogu poolt vastu võetud arengukavadest kõrvale kalduda ja seda Euroopa teatise pärast, mis ei ole siseriiklikult reguleeritudki.

Yoko Alender selgitas, et keskkonnamõtte komisjon ei pea seda paberit toetama. See olekski veider, kui keskkonnamõtte komisjon toetaks asja, mille eesmärk on väiksem kui see, mis me oleme endale seadnud. Ettepanek on komisjonil kohtuda kliimakomisjoniga.

Jevgeni Ossinovski tegi ettepaneku edastada Vabariigi Valitsusele kiri, et pidada lubamatuks riiklikest arengukavade eesmärkidest kõrvalekaldumist ilma sisulise põhjenduste analüüsita.

Erki Savisaar ütles, et komisjon võtab kuulnud info teadmiseks.

2. Keskkonnatasude seaduse muutmise seaduse eelnõu algatamine

Erki Savisaar selgitas, et komisjoni liikmetele on esitatud keskkonnatasude seaduse muutmise seaduse eelnõu ja seletuskirja projekt.

Eda Pärtel selgitas, et eelnõu projekti kohaselt makstakse saastetasu üksnes juhul, kui ületatakse veeloas määratud keskkonda viia lubatud saasteainete koguseid aastas. See täiendus on kavandatud keskkonnatasude seaduse § 17 uude lõikesse 6. Eelnõu kohaselt KeTS § 17 lõige 7 selgitab, et juhul kui saasteainete koguseid aastas ületatakse, siis tuleb maksta saastetasu KeTS §-is 20 sätestatu järgi, seal on toodud määrad. Eelnõu projekti § 1 punkti 2 sisu on selles, et kuidas saastetasu arvutatakse, seda arvutatakse igas keskkonnaloas eraldi käsitletud väljalasu või vesiviljeluse tegevuse käitise kohta. Muidu keskkonnaloa puhul ja veekogusse saasteainete viimise puhul käsitletakse iga väljalasku eraldi, võetakse iga väljalasu puhul eraldi saasteainete sisaldus. Nimetatu oli juba ennem seaduses, nüüd lisandus kolm sõna juurde, et vesiviljeluse puhul arvutatakse saastetasu vesiviljelust tegevuse käitise kohta. Eelnõu viimaseks paragrahviks on eelnõukohase seaduse jõustumisnorm, milleks on 2020. aasta 1. juuli. See tundus realistlik jõustumisaeg.

Erki Savisaar uuris, kas seda erandit saab kohaldada ainult vesiviljelusel. **Eda Pärtel** vastas, et jah. Lisatavas sättes oleks kirjas „vesiviljelustegevuse tulemusena“.

Seejärel **Erki Savisaar** soovis teada, et miks on märgitud niivõrd pikk jõustumise aeg. **Karin Kroon** vastas, et vaja on üle vaadata veeload ning ka infosüsteemis on vaja teha teatud arendused.

Erki Savisaar uuris, kas väljatöötamisel olevat keskkonnaministri määruse mustandit on ka võimalik näha. **Karin Kroon** vastas, et jah. Ministeerium edastab selle komisjonile.

Erki Savisaar küsis Maaeluministeeriumi esindajatelt, kas sellised sätted leevendaksid tekkinud probleemi. **Ain Soome** vastas, et jah, Maaeluministeerium on sellega nõus.

Yoko Alender pööras tähelepanu sellele, et eelnõu tekstis on ühel juhul märgitud keskkonnaluba ja teisel juhul veeluba. **Eda Pärtel** selgitas, et nad vaatavad mõiste kasutuse üle.

Yoko Alender selgitas, et lisatav lõige 6 viitab sellele, et tegelikkuses on justkui lubatud üle selle määra saastada, siis lihtsalt tuleb maksta. **Karin Kroon** märkis, et kui on loa nõuete rikkumine, siis on Keskkonnainspeksioonil võimalik järelevalve menetlust alustada.

Peeter Ernits küsis, kas sõnastus tagab eesmärgi, et vesiviljelejaid koheldataks võrdselt teiste ettevõtlustega. **Ain Soome** vastas, et sellisel juhul ta kindlasti tagab. Ta märkis, et ta ei ole teadlik sellest, milline tuleb piirnorm, mida ületada ei tohi. Kui see on selline, mis on ettevõtjatele vastuvõetav, siis loomulikult koheldatakse võrdselt.

Erki Savisaar selgitas, et Riigikogu Õigus- ja Analüüsiosakonnal tekkis küsimus, kas tegemist on riigiabiga või ei. Selles küsimuses soovib komisjon kindlasti saada ministeeriumilt kirjaliku seisukoha, kas on tegemist riigiabiga või ei.

Otsustati:

2.1 Algatada keskkonnatasude seaduse muutmise seaduse eelnõu ja anda see üle Riigikogu istungi juhatajale 19.11.2019 (konsensus: Yoko Alender, Riho Breivel, Peeter Ernits, Heiki Kranich, Igor Kravtšenko, Jevgeni Ossinovski, Üllar Saaremäe).

2.2 Määrata eelnõu üleandjaks Riigikogu istungi juhatajale keskkonnakomisjoni esimees Erki Savisaar (konsensus: Yoko Alender, Riho Breivel, Peeter Ernits, Heiki Kranich, Igor Kravtšenko, Jevgeni Ossinovski, Üllar Saaremäe).

3. Info ja muud küsimused

Täiendavat infot ei olnud ja muid küsimusi ei tekkinud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Erki Savisaar
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Kristel Soodla
protokollija